

50) *I. B. 2. c. 1. Landpostvæsenet. Lønninger til gaaende Landpostbude.*
 Fra Folketingets Lønningsudvalg er modtaget følgende Skrivelse:³

Folketingets Lønningsudvalg. København, den 29. November 1913.

I Besvarelse af Finansudvalgets Skrivelse af 18. ds., hvorved man anmoder Lønningsudvalget om at erklære sig angaaende det paa Finanslovsforslaget for Finansaaret 1914—15 optagne Forslag om en Forhøjelse af Landpostbudenes Lønning med 15 pCt., skal jeg meddele, at der i Udvalgets Møde den 28. ds. forelaa til Afstemning følgende 2 Forslag:

- 1) Af et *Flertal* (Ivar Berendsen, Kofoed, Hans Nielsen [Viborg Amts 1ste Valgkreds], E. Rasmussen, Christian Rasmussen, Dahl, Mortensen og Valdemar Olsen):

„Lønningsudvalget er af den principielle Anskuelse, at Lønninger ikke uden tvingende Grund bør ændres eller indføres paa Finansloven, men bør gøres til Genstand for særlig Lov. Ifald Indenrigsministeriet i Løbet af Samlingen kunde gøre et Lovforslag om rationel Omordning af Landpostbudenes Lønninger færdigt, og dette kunde gennemføres i denne Samling, vilde man foretrække dette. Imidlertid erkender man, at der med Hensyn til Landpostbudene kunde foreligge en særlig Grund til som en Nødhjælp og aldeles foreløbig at forbedre Landpostbudenes Lønning, medens almindelig Lønningsændring forberedes, paa den af Ministeriet foreslaaede Maade.“

- 2) Af et *Mindretal* (Ellinger, Kierkegaard, Martin Hansen, Markvorsen og Ovesen):

„Lønningsudvalget anser det for principielt rigtigst, at Forandringer i bestaaende Lønningslove sker ved særlig Lov og ikke uden tvingende Grunde gennem Anmærkninger paa Finansloven.

Udvalget maa derfor anse det for heldigst, at der i Samlingens Løb bliver fremsat et Regeringsforslag, der reviderer Lønningsloven af 1908, fremfor at Sagen løses paa Finansloven.

Udvalget er paa det rene med, at en Regulering og Forbedring af Landpostbudenes Lønning er ønskelig.“

Saa vel Flertallet som Mindretallet forbeholdt sig, for saa vidt der ikke kunde opnaas Enighed om en enstemmig Udtalelse, da hver for sig at foretage Ændringer i de fremsatte Forslag.

I Henhold til det saaledes tagne Forbehold ændrede Flertallet sit Forslag saaledes, at det kom til at lyde som følger:

„Lønningsudvalgets Flertal er af den principielle Anskuelse, at Lønninger ikke uden tvingende Grund bør ændres eller indføres paa Finansloven, men bør gøres til Genstand for særlig Lov.

Imidlertid erkender man, at der med Hensyn til Landpostbudene foreligger en særlig Grund til som en Nødhjælp og aldeles foreløbig at forbedre Landpostbudenes Lønning, medens almindelig Lønningsændring og -regulering forberedes, paa den af Ministeriet foreslaaede Maade; og saa meget mere som der paa forrige Aars Finanslov bevilgedes et midlertidigt Tillæg for de tre øverste Klasser af Landpostbude.“

Mindretallets Forslag lyder herefter saaledes:

„Lønningsudvalgets Mindretal anser det for principielt rigtigst, at Forandringer i bestaaende Lønningslove sker ved særlig Lov og ikke uden tvingende Grunde gennem Anmærkninger paa Finansloven.

Mindretallet maa derfor anse det for heldigst, at der i Samlingens Løb bliver fremsat et Regeringsforslag, der reviderer Lønningsloven af 1908, fremfor at Sagen løses paa Finansloven.

Mindretallet er paa det rene med, at en Regulering og Forbedring af Landpostbudenes Lønning er ønskelig.“